

PO STOPÁCH SERIÁLU VINAŘI S TEMPLÁŘSKÝMI SKLEPY ČEJKOVICE

Partnerem seriálu Vinaři jsou i Templářské sklepy Čejkovice. Filmový štáb se nadchl pro jedinečné scenérie vinohradů v okolí Čejkovic a k natáčení některých epizod si vybral i čejkovickou tvrz a nekonečné templářské sklepy. Spolu s Vinaři měly premiéru i nové etikety templářských vín. Více na www.templarske-sklepy.cz

POHODY

Já bych spíš prosila o vlídnost a shovívavost. Děláme, co můžeme. Víte, víno je tak rozšířený nápoj, že mu rozumí každý, a teď zjevně rozumí každý už i vinařství a moravským nářečím.

Váš tatínek pocházel z jižní Moravy, kon-

krétně z Hodonína, pod Pálavou jste strávila na natáčení několik měsíců. Máte tu místo, které vás chytlo za srdce?

Vzhledem k tomu, že ráda fotím, je pro mě oblíbené každé místo, které je zajímavé pro fotoaparát. A nejvíce fotografické

jsou tu samozřejmě vinohrady. I Mušovská jezera byla častým tématem, na jejich břehu jsem bydlela. Ale musím zmínit i Pavlov, kde žijí nesmírně pohostinní lidé. Bez těch lidí tady by to byla jen půlka Pálavy.

Takhle to zní jako idylka, ale když jste musela pendlovat mezi Prahou a jižní Moravou, k tomu ještě divadlo, měla jste čas na rodinu, na odpočinek?

Stihla jsem vzít staršího vnuka k Plzni na farmu, kde kamarád chová koně, kamerunské ovce a lamy, to byl pro tříletého Františka zážitek. I když pro něj jsou atrakcí i králíci, kohouti a slepice a nejoblíbenější zábavou hledání brouků a stavění přehrad v loužích a v blátě. A mému druhému vnoučkově je teprve

pár týdnů, tak mě zase tolik nepotřebuje, potřebuje hlavně maminku.

Vedle divadla a televize také píšete písničky a zpíváte s kytarou, se svým recitálem objíždíte malá města a vesnice. Odpočíváte někdy?

Málo, tělo si řekne občas samo, a když už se k tomu donutím, tak čtu, koukám se na filmy, setkávám se s přáteli, takový úplně běžný život, nic extrémního. Nejsem řidič, takže se obtížně dostávám z Prahy, proto využívám i toho, že jako krajánek jezdím se svými písničkami a poznávám jiná místa téhle země. Jezdím vlakem a autobusem, s kytarou na zádech, jsem takový pěšák a hrozně mě to baví, protože publikum z menších měst je vstřícné.

4

otázky pro VÁCLAVA POSTRÁNECKÉHO

● **V seriálu Vinaři jste patronem odrůdy Sylvánské zelené. Tu jste si vybral sám?**

Sylván mi byl přidělen, ale já jsem radostně zajásal, protože ho miluju. Tahle odrůda je tak trochu odstrkovaná, protože se těžko pěstuje. Nicméně právě ta ohromná energie, která je věnovaná pěstování a výrobě sylvánu, se odráží v jeho kvalitě. To víno je živé!

● **Odkdy se datuje vaše láska k vínu?**

Započala, už když jsem nastoupil do prvního divadelního angažmá v Uherském Hradišti v roce 1960. Takže moje láska k vínu je stejně stará jako moje láska k divadlu.

● **Ve svém říčanském domě máte i vinný sklípek. Jaké dobroty v něm skrýváte?**

Když to zjednoduším, mám tam Pálavu od několika moravských vinařů a také tam mám Hibernál a ryzlink od profesora Krause, což je od Mělníka. Takže střídám moravské víno s českým.

● **Natáčení Vinařů vám zabralo půl roku, který jste strávil více méně na Pálavě. Když se k tomu přičte divadlo a práce doma – jak jste sám v jednom rozhovoru řekl –, když přijedete domů, máte tam dlouhý seznam toho, co je třeba kde přitlouci, zašroubovat, vyměnit, co nefunguje, je rozbité, kam zajet, s kým promluvit. Kdy odpočíváte?**

Naprosto vážně si myslím, že odpočívát se nemá. Kdo odpočívá, dělá největší chybu svého života. Odpočinek je částečná malá smrt. Když nedělám to, co mě živí, dělám zásadně něco jiného, třeba i blbosti, ale nikdy se nevypínám. Mohlo by se totiž stát, že by se ty vyšroubované pojistky už nenahodily.

